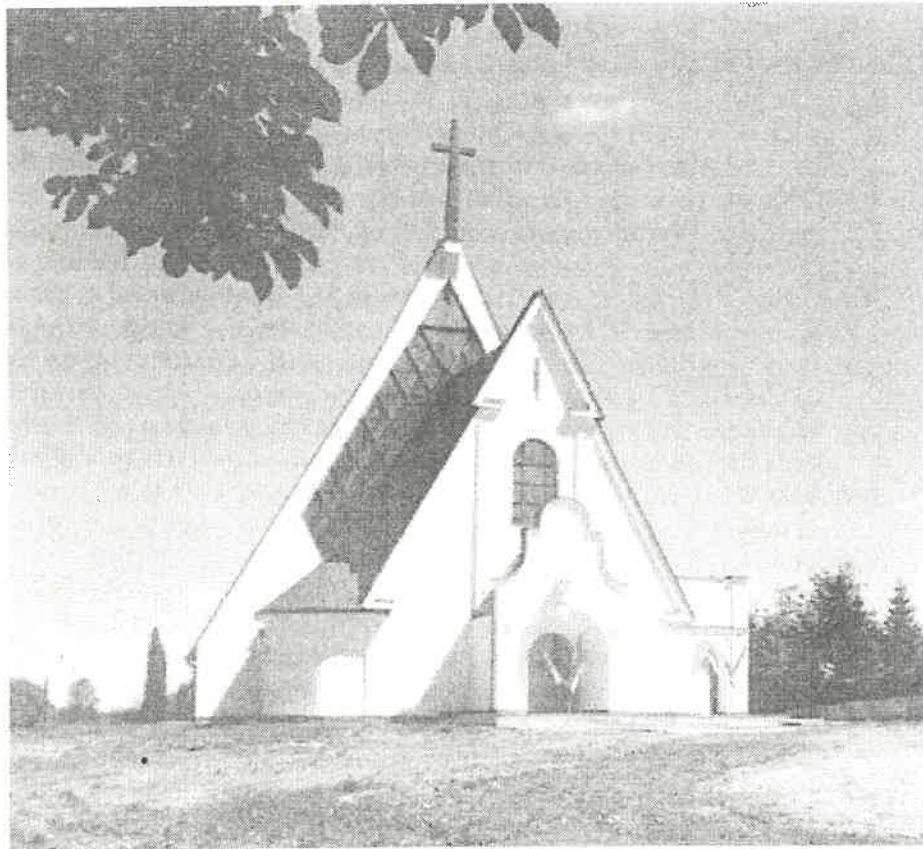

ECHO DĄBROWICY

PISMO PARAFII NARODZENIA NMP
w Dąbrowicy
DOŻYNKI 1997

„Boże, Ojcze Wszechmogący
Nie gardź naszymi prośbami
My chleb wszystkim dać pragniemy
A Ty się opiekuj nami”

Dożynki, dożynki...

W Modlitwie Pańskiej zwracamy się codziennie do naszego Ojca w niebie z prośbą: „Chleba naszego powszedniego”. Pan Bóg, którego nazywamy Ojcem, troszczy się o nas, o nasze życiowe sprawy, w tym także o pożywienie. O chleb codzienny troszczy się polski rolnik.

Rolnictwo to wyjątkowy zawód. Rolnikiem przygotowującym chleb dla narodu, dla nas wszystkich trzeba jednak się urodzić. Dobrym rolnikiem zostaje się z powołania, z serdecznego wyboru. To samo można powiedzieć o każdym innym zawodzie. Pracę swoją trzeba lubić. „Nie samym chlebem żyje człowiek” powiedział kuszony na pustyni Jezus. Wskazał nam też inne wartości, niż wyłączna troska o codzienny chleb, o doczesność, o dobra materialne, o przetrwanie. Praca rolnika związana jest z błogosławieństwem Bożym, z odpowiedzialną porą słońca i deszczu. Jak każda inna praca, praca rolnika nie da się do końca zaplanować.

Dlatego na wiosnę uczestniczymy w nabożeństwach błagalnych o szczęśliwe plony zwane poświęceniem pól. A potem po zbiorach spotykamy się na nabożeństwie dziękczynnym zwanym dożynkami. Święto dziękczynienia to święto pracy rolniczej. Będziemy je obchodzić 31 sierpnia na Mszy świętej o godz. 11.30.

Serdecznie prosimy o przygotowanie wieńców dożynkowych i darów ofiarowanych na potrzeby naszej parafii.

„Z darów Twoich Tobie Panie ofiarujemy” takie napisy często spotykamy w starych, wiejskich kościołach. I my też troszczymy się o naszą świątynię. Msza święta jest wyrazem wdzięczności, za całoroczny trud pracy rolniczej, jak również wszystkich zawodów, które są wykonywane w naszej parafii. To jest nasze zrozumienie, że z Panem Bogiem i Jego błogosławieństwem osiągniemy wiele.

Wasz Ksiądz Proboszcz

WITAMY NOWEGO PASTERZA

Posługa w Duchu i Prawdzie

Drodzy Czytelnicy!

Przybywam do Was w okresie, gdy wszyscy nosimy w pamięci niezapomniane wrażenia z piątej pielgrzymki papieskiej. Przybywam, by razem z Wami tworzyć wspólnotę wiary ożywioną duchem wieczernika i Chrystusowym pragnieniem, „aby byli jedno” (J 17,11). Ufam, iż dzieląc Wasze troski i radości, będę mógł realizować mą biskupią dewizą „w Duchu i Prawdzie” (J 4,23).

Obejmuję modlitwą wszystkie sprawy naszej archidiecezji. Te, które nurtowały serce Wielkiego Prymasa Tysiąclecia w latach Jego posługi biskupiej w Lublinie i te, którymi żył mój bezpośredni poprzednik, ks. abp Bolesław Pylak.

Proszę gorąco Boga, abyśmy potrafili zespolić nasze wspólne wysiłki w jednym, wielkim zatroskaniu o dzieło nowej ewangelizacji. Ufam, iż świadomość wyjątkowości przemian w epoce przełomu tysiąclecia zjednoczy społeczność Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego i studentów wszystkich naszych uczelni, laików świadomych nowych zadań, kapłanów i siostry zakonne, wiernych przesłaniu Jana Pawła II kierowanym do nas w pamiętne dni wielkich narodowych rekolekcji.

Do mych modlitw włączam troski i niepokoje życiowe, doświadczone przez wszystkich nieznanym mi jeszcze wiernych, powierzonych mej pasterskiej pieczy. Was również gorąco proszę o wspólnotę solidarnej modlitwy.

Z wyrazami głębokiej więzi w Chrystusie

Wasz Biskup
Józef Życiński

Tarnów-Lublin, 18 czerwca 1997 r.

KOMUNIKAT KURII METROPOLITALNEJ W LUBLINIE

14 czerwca br. o godz. 12.00 w Kurii Metropolitalnej w Lublinie bp Ryszard Karpiński, biskup pomocniczy Archidiecezji Lubelskiej, na polecenie abp. Józefa Kowalczyka, Nuncjusza Apostolskiego w Polsce, odczytał wobec Kolegium Konsultorów komunikat tejże Nuncjatury, powiadamiającej o tym, że Ojciec Święty Jan Paweł II przyjął rezygnację z obowiązków Pasterza Archidiecezji Lubelskiej, złożoną przez abp. Bolesława Pylaka, zgodnie z przepisami kan. 401 par. 1 KPK. Jego Świątobliwość Jan Paweł II mianował Arcybiskupem Metropolita bp. Józefa Życińskiego, dotychczasowego biskupa diecezji tarnowskiej.

Ponadto bp Karpiński przeczytał pismo Nuncjusza Apostolskiego skierowane do abp. Bolesława Pylaka, powiadające go o tej decyzji Ojca Świętego. W piśmie tym jest wyrażone serdeczne podziękowanie Jana Pawła II za gorliwą posługę biskupią pełnioną w archidiecezji lubelskiej, najpierw jako biskupa pomocniczego diecezji, a potem przez kolejne 22 lata jako jej Pasterza, mającą na celu umacniania wspólnoty diecezjalnej w wierze, miłości i nadziei. „Może Ksiądz Arcybiskup z całą pewnością powiedzieć za św. Pawłem: «Pan stanął przy mnie, żeby się przeze mnie dopełniło głoszenie Ewangelii» (2 Tm 4,17). Bóg zapłać za ten trud apostolski!”. Arcybiskup Nuncjusz prosi w tymże piśmie abp. Pylaka, aby – na miarę sił i w uzgodnieniu z nowym Pasterzem Archidiecezji – zechciał nadal wspomagać swym doświadczeniem i radą zarówno Kościół lubelski, jak i całą Konferencję Episkopatu.

Następnie bp Karpiński przybliżył zgromadzonym sylwetkę nowego arcybiskupa, przedstawiając najważniejsze etapy jego życia (ur. 1948 r., wyświęcony 1972 r., od 4 listopada 1990 r. – biskup tarnowski), publikacje naukowe i

czynny udział w pracach Konferencji Episkopatu Polski, różnych dykasterii oraz międzynarodowych towarzystw naukowych.

Przypomniał także życie i działalność naukową oraz pasterską abp. Bolesława Pylaka, który przechodzi do historii jako wielki budowniczy. Za jego rządów, zwłaszcza od początku lat 80. w diecezji lubelskiej wybudowano 146 kościołów parafialnych i 245 kaplic lub kościołów filialnych, zostało utworzonych 141 nowych parafii, wybudowano ok. 250 domów parafialnych oraz ośrodków katechetycznych. Wybudowano dom dla księży emerytów, rozbudowano seminarium duchowne, wybudowano nowoczesny dom rekolekcyjny i ośrodek spotkań w Dąbrowicy k. Lublina. Zwiększyła się dwukrotnie liczba uczestniczących w niedzielnej Mszy świętej, wzrasta stale liczba przyjmujących Komunię świętą. Abp Pylak przyczynił się do rozwoju kultu maryjnego m.in. przez koronację statuy Matki Bożej w Wąwolnicy i obrazów w Janowie Lubelskim (1985), w Kazimierzu (1986) oraz w Lublinie (1988). Za pasterzowania Księdza Biskupa gościliśmy w naszej diecezji 10 lat temu Ojca Świętego Jana Pawła II (9 czerwca 1987 r.). Nasze Wydawnictwo Diecezjalne zaopatruje w Pismo Święte i inne podręczniki religijne nie tylko naszą archidiecezję, ale i sąsiednie, a także znaczną część rodaków na Wschodzie. Podobnie ma się rzecz z akcją charytatywną i jej pokrewnymi instytucjami na rzecz potrzebujących. Po odzyskaniu wolności w ostatnich latach Ksiądz Arcybiskup kładł ustawiczny nacisk na rozwój różnych ruchów posoborowych, które pomagają wiernym uświadomić sobie ich tożsamość i odpowiedzialność za Kościół. Zmieniło się także oblicze naszej Kurii Metropolitalnej nie tylko przez przebudowę i pomnik bp. Stefana Wyszyńskiego, który jej patronował, ale przez styl pracy i obejmowanie nim wielu działań i potrzeb życia wiernych i wszystkich ludzi (pomoc katechetyczne, liturgiczne, duszpasterskie, charytatywna, a na-

wet medyczna w formie rozdzielanych leków z darów zagranicznych).

Bp Karpiński w gorących słowach podziękował abp. Pylakowi za jego ojcowskie serce dla kapłanów, za otwarte drzwi dla wszystkich interesantów, za umiejętność dialogu z odpowiednimi władzami, zwłaszcza w sprawie budowy świątyń. Życzył, aby Ksiądz Arcybiskup mógł obchodzić w Kościele lubelskim nie tylko bliską już rocznicę 50-lecia święceń kapłańskich, ale i kolejne rocznice zrzeczenia się kierowania Kościołem lubelskim.

Abp Pylak podziękował wszystkim za miłą niespodziankę, jaką stanowiło to spotkanie, za wszystkie formy współpracy z kapłanami, siostrami zakonnymi i z ludźmi świeckimi. Zapowiedział, że przygotuje na następną niedzielę list pasterski, w którym będzie zachęcał do dziękczynnej modlitwy za wizytę Papieża i za jego pasterzowanie w Kościele lubelskim oraz zaprosi wiernych na ingres abp. Życińskiego do archikatedry lubelskiej w dniu 29 czerwca.

*Ryszard Karpiński
Biskup Pomocniczy Archidiecezji Lubelskiej*

ŚLUGA OŁTARZA I ŚLUGA PRAWDY

Biskup tarnowski prof. Józef Życiński został mianowany 14 czerwca br. przez Ojca Świętego Jana Pawła II Arcybiskupem Metropolita Lubelskim.

Arcybiskup Józef Życiński urodził się 1 września 1948 r. w Starej Wsi w woj. piotrkowskim, w rodzinie robotniczo-rolniczej. W latach 1966-1972 studiował w Wyższym Seminarium Duchownym Diecezji Częstochowskiej w Krakowie. Po ukończeniu nauki w seminarium 21 maja 1972 r. otrzymał święcenia kapłańskie z rąk biskupa częstochowskiego Stefana Barety. Przez dwa lata pracował jako wikariusz, najpierw w parafii Nawiedzenia NMP w Wieluniu, a na-

stępnie w Gidlach k/Radomska. W latach 1974-78 był prefektem Wyższego Seminarium Duchownego, a w latach 1979-1983 prefektem studiów w tamtejszym seminarium.

Doktorat z teologii uzyskał w 1976 r. w Papieskim Wydziale Teologicznym w Krakowie, a doktorat z filozofii w 1978 r. w Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie.

Studiował także na uniwersytecie katolickim w Waszyngtonie (USA) oraz Louvain (Belgia).

Od 1979 r. był asystentem przy katedrze Logiki i Metodologii w Papieskiej Akademii Teologicznej, w latach 1982-85 prodziekanem Wydziału Teologicznego PAT, a w latach 1988-1991 – dziekanem tego Wydziału.

29 września 1990 r. Ojciec Święty Jan Paweł II mianował ks. prof. Józefa Życińskiego biskupem tarnowskim. Jego dewiza pasterska brzmi: – „W Duchu i Prawdzie”. Jest autorem i współautorem 30 książek. Arcybiskup jest wykładowcą w Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie, przewodniczącym Episkopatu ds. Apostolstwa Świeckich, przewodniczącym Katolickiej Agencji Informacyjnej, członkiem Papieskiej Rady Kultury oraz członkiem Europejskiej Akademii Nauki i Sztuki w Salzburgu.

Pasterzowanie w archidiecezji lubelskiej arcybiskup Józef Życiński rozpoczął 29 czerwca br. w uroczystość św. Apostołów Piotra i Pawła, uroczystym ingresem do Archikatedry Lubelskiej o godz. 16.00.

Arcybiskup Życiński będzie także Wielkim Kanclerzem Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego.

SPOTKANIE Z MATKĄ BOŻĄ KĘBELSKĄ

Trudno byłoby zliczyć wszystkie sanktuaria maryjne rozsiane na polskiej ziemi. Są wśród nich sanktuaria wiekowe, są także zupełnie młode; są bardzo znane i takie, których nazwę powtarza się tylko w najbliższej okolicy. Wszystkie łączy ta sama osoba Bożej Rodzicielki – Maryi.

Jednym z takich miejsc, gdzie pielgrzymują ludzie z bliższych i dalszych okolic jest Wąwolnica. Tam u stóp słynącej łaskami figurki Matki Bożej z Kębła dostępuje człowiek wiele łask i cudów. Nasza parafia miała piękną okazję i ogromne szczęście spostkać się z Maryją w kębelskiej figurze w czasie rekolekcji wielkopostnych w dniach 13-16 marca br. Matkę Bożą Kębelską powitaliśmy procesjonalnie i przy śpiewie pieśni maryjnych została wniesiona do naszego kościoła w czwartek 12 marca, gdzie pozostała do niedzieli 16 marca. Kazania w czasie rekolekcji głosił ks. prałat Jan Pęziół z sanktuarium w Wąwolnicy.

Przybliżył w swoich naukach historie łask i cudów, których – dzięki cudownej Matce Bożej – dostąpili pielgrzymi modlący się przed kębelską figurą. Mówił też o miejscu Matki Bożej w historii narodu polskiego i o Jej obecności we współczesnym świecie.

Przez dni obecności Matki Bożej Kębelskiej w naszej rodzinie parafialnej modliliśmy się wspólnie modlitwą różańcową w intencjach Ojczyzny, parafii i naszych indywidualnych. Pożegnaliśmy cudowną Matkę Bożą w niedzielę 16 marca po Mszy świętej o godz. 11.30; pozostanie Ona jednak w naszych sercach, domach i rodzinach i w naszej parafii. Możemy też Ją odwiedzać w czasie pielgrzymek i zwracać się do Niej w potrzebach i smutkach. Każda dobra matka więcej kocha i więcej troszczy się o to dziecko, które jest chore, słabe, opuszczone. Dlatego i Boża Matka częściej się pochyla nad tymi, którym w życiu jest ciężko. Nie zapominajmy więc, że zawsze jest przy nas Matka Boża, nasza Opiekunka i Pocieszycielka.

Matko Boża Kębelska, módl się za nami.

Jolanta Golas

DBAJMY O CZYTANIE DOBRYCH, POŻYTECZNYCH KSIĄŻEK I CZASOPISM

Jestemy świadkami pojawiania się w ostatnich czasach nowych radiowych i telewizyjnych stacji podających bardzo dobre, ale też i złe, wręcz szkodliwe programy – szczególnie dla młodzieży. W kioskach z prasą i witrynach księgarń kokietują nas liczne czasopisma i książki o barwnych okładkach, których jakość wielu z nich jest bardzo niska i demoralizująca młodych czytelników, kupujących je mimo wysokich cen głównie dla ciekawości i przyjemności wzrokowych. Ktoś zapytał: „Dlaczego współczesne kobiety wolą być raczej piękne niż mądre? Odpowiedź brzmiała: Bo współcześni mężczyźni lepiej widzą niż myślą!”

Jednocześnie słyszy się, że spada niepokojąco nabywanie i czytanie cennego i kształcącego piśmiennictwa. Podobnie jak przy zakupie różnego rodzaju produktów, obchodzi nas wypróbowana i niezawodna nazwa produkcyjna. Dużą rolę przy wyborze dobrej książki odgrywa nazwa wydawnictwa. Szanujące się wydawnictwa drukują tylko dobrą literaturę. Łatwy dostęp do programów telewizyjnych, radiowych, różnych nagrań filmowych i muzycznych odciąga wielu spośród młodzieży szkolnej i uniwersyteckiej od wzięcia do ręki tej, bądź innej zalecanej, cennej książki lub cennego czasopisma. Takie zachowanie się prowadzi do szybkiego wyjąłowienia całej sfery duchowej człowieka, zubożenia wiadomości o jego życiu na przestrzeni dziejów ludzkości z całym jej dorobkiem kulturowym łącznie z bardziej lub mniej okrutnymi wydarzeniami w stosunkach międzyludzkich, jak również o rozwoju otaczającej nas przyrodzie i jej przeróżnych zjawiskach.

Na nic zdadzą się rolnikom najnowsze maszyny i techniki uprawowe, jeśli zaniedbają użyźnianie gleby, której plony są podstawą ich egzystencji i rozwoju. Na wyjąłowionej glebie można się spodziewać tylko „urodzaju” różnych chwastów.

Dzisiaj zachwycamy się szalonym rozwojem techniki i różnych urządzeń mających ułatwić człowiekowi życie, lecz z drugiej strony przerażają nas i napawają trwogą narastające kradzieże, rozboje, mordy, gwałty, napady rabunkowe, postępująca narkomania, potęgujący się alkoholizm oraz okrucieństwa natury psychicznej i fizycznej. Uczestnikami ich są często nieletni chłopcy i dziewczęta, którzy wzory otrzymują z brukowych pism i paskudnych filmów zalewających nasz kraj. Nie dziwimy się tym zjawiskom, bo jest to wynik duchowego zubożenia człowieka nie otrzymującego należytego wychowania i chociażby minimum potrzebnego mu „użyźniania” duchowego, które może otrzymać z dobrych książek i artykułów czasopism, nie tylko katolickich, posiadających duże walory wychowawcze.

Istnieje zatem nakaz chwili, byśmy zachęcali młodsze pokolenie do czytania dobrej literatury dla ubogacenia jego wnętrza, otrzymania wzorów postępowania na co dzień i rozwoju wyobraźni, która karłowacieje przez patrzenie na gotowe obrazy pojawiające się na ekranie telewizora.

W ostatnich dziesięcioleciach pojawiło się sporo wartościowych książek, o których informują nas krótkimi recenzjami czołowe tygodniki: „Gość Niedzielny”, „Niedziela” i inne czasopisma ostrzegając nas jednocześnie przed czytaniem bezwartościowych publikacji. Te wartościowe książki powinny się znaleźć w bibliotekach parafialnych.

Zbliża się okres urlopów wypoczynkowych, długie wakacje letnie, które wielu spędzi nad morzem, jeziorami, w górach i różnych zacisznych miejscach, co bardzo sprzyja oddawaniu się ciekawej i pożytecznej lekturze. Nie zapomnijmy więc zabrać ze sobą jednej fascynującej i wartościowej książki, która z pewnością umili nam wypoczynek szczególnie w deszczową pogodę.

Warto też, by księża uczący religię pomyśleli o wartościowych książkach, które byłyby lekturami z religii dla poszczególnych klas.

Józef Wawrzyczek

W trosce o duchowy rozwój naszych dzieci i zachętę do czytania książek religijnych ogłaszamy lektury książek, które dzieci powinny przeczytać w ciągu roku szkolnego jako obowiązujące z nauki religii:

Klasa VIII

dziewczynki: *Życie św. Genowefy*
chłopcy: *Światło gór nie zgasło* – Franciszek Weiser

Klasa VII

Bajki nie tylko dla dzieci – ks. M. Maliński

Klasa VI

Wielka podróż Marcelino – Jose M. Silva

Klasa V

Marcelino, chleb i wino – Jose M. Silva

Klasa IV

Bobik od franciszkanów – Eleanor Atkinson

Klasa III

dziewczynki: *Baśń o złotym sercu*
chłopcy: *Baśń o wesotym Ino*

Matko i Ojciec serdecznie Cię proszę zachęć swoje dzieci do przeczytania tych książek. Książki te znajdują się w naszej bibliotece parafialnej.

PIĘCIOLECIE PARTNERSTWA PARAFII NARODZENIA NMP W DĄBROWICY I ŚW. IDY W MÜNSTER-GREMENDORF

W dniach 1-5.05. 1997 r. ośmioosobowa grupa członków naszej parafii przebywała w parafii św. Idy w Münster, aby wspólnie świętować pięciolecie partnerstwa pomiędzy parafiami.

Jak zawsze przyjmowani byliśmy niezwykle gościnnie i serdecznie. Mieliśmy okazję m.in. spotkać się z biskupem Münster – dr Reinhardem Lettmanem, uczestniczyć we wspólnej majówce przy grocie Matki Bożej, zwiedzić nowy dom starców im. kardynała Clausa August von Galen Stift w Angelmodde oraz wspinać się na zbocza lasu w Tecklenburgu. Głównym punktem programu naszego pobytu była uroczysta jubileuszowa Msza święta, podczas której parafia św.

Idy otrzymała w prezencie od naszej parafii obraz św. Wojciecha. Po Mszy proboszczowie obu parafii posadzili obok dzwonnicy na placu przed kościołem „drzewko partnerstwa” – przywieziony z Dąbrowicy mały dąb. W przyszłości parafia z Münster także posadzą na placu przed kościołem w Dąbrowicy drzewko, również będzie to dąb (niezależnie od siebie, obie parafie miały jednakowy pomysł).

Po posadzeniu drzewka przyjaźni, w domu parafialnym odbyło się spotkanie, podczas którego proboszczowie zdmuchnęli pięć świeczek na jubileuszowym torcie. Następnie mogliśmy oglądać ślady z minionych pięciu lat wspólnych spotkań, wędrowek i zawartych w tym czasie przyjaźni oraz bawić się przy wspólnych chóralnych, dwujęzycznych śpiewach.

Czas minął bardzo szybko i w padającym deszczu wyjeżdżaliśmy z Münster rano 5 maja żegnając przyjaciół – do następnego spotkania.

Przy każdym pobycie, w czasie kolejnych spotkań umacniają się kontakty i przyjaźnie już zawarte a także zawierane zostają nowe, które mamy nadzieję, przetrwają na długie lata kolejnych pięcioleci partnerstwa.

Jolanta Golas

PIELGRZYMKA DZIECI PIERWSZOKOMUNIJNYCH

W dniach 25-26 maja 1997 r. – na zakończenie tygodnia – odbyła się pielgrzymka dzieci pierwszokomunijnych z Dąbrowicy do sanktuarium na Jasnej Górze. Częstochowa jest jednym z najbardziej znanych w świecie miast polskich, a klasztor paulinów na Jasnej Górze stanowi jedno z głównych centrów pielgrzymkowych społeczeństwa polskiego. Również i my wspólnie z naszymi dziećmi pod opieką ks. proboszcza Zygmunta Lipskiego wybraliśmy się z pielgrzymką do Cudownego Obrazu. Wyjechaliśmy w niedzielę w późnych popołudniowych godzinach. Bez przeszkód dotarliśmy na godz. 23.00 do celu podróży. Nieco zmęczone dzieci umyły się i udały na spoczynek. Nazajutrz, w poniedziałek 26 maja już o godz. 5.11 rano ubrane w stroje komunijne dzieci czekały w kaplicy na odsłonięcie Cudownego Obrazu Matki Bożej. Wspólnie z naszymi dziećmi czekały dzieci i młodzież z innych parafii lubelskich oraz rodzice i opiekunowie.

O godz. 6.00 rozległy się uroczyste fanfary i nastąpiło odsłonięcie Cudownego Obrazu Matki Bożej. Następnie odbyła się Msza święta w intencji dzieci pierwszokomunijnych. Dzieci oddały się Matce Bożej w opiekę. Msza była bardzo uroczysta, dzieci w skupieniu przeżywały swoje spotkanie z Matką Bożą. Po Mszy świętej ks. proboszcz Zygmunt Lipski odprawił na wałach klasztornych Droge Krzyżową, w której uczestniczyły dzieci wraz z rodzicami. Munumentalne stacje Drogi Krzyżowej Pana Jezusa zadziwiały i wprawiały w zdumienie wszystkich uczestników pielgrzymki.

Po śniadaniu obejrzały film o cudach Maryi uczynionych na Jasnej Górze, a następnie zwiedziliśmy wieżę klasztorną, z której rozciąga się panorama Częstochowy. Kolejnym miejscem naszego zwiedzania był Skarbiec, w którym mogliśmy podziwiać skarby kultury narodowej. Zgromadzone przez Ojców Paulinów od średniowiecza po dzień dzisiejszy. Tak więc widzieliśmy drogocenne klejnoty ze złota i drogich ka-

mieni ofiarowane klasztorowi przez królów i znamienitych ludzi. Są tam złote różańce, ornaty, suknie Matki Bożej, dary papieży – złote kielichy i monstrancje oraz wiele innych skarbów kultury narodowej. Wyjątkowo bogate są zgromadzone na Jasnej Górze szaty liturgiczne wykonane z kosztownych tkanin i zdobione haftami, często z użyciem pereł i drogocennej biżuterii.

Następnym etapem naszego zwiedzania był Arsenal i Muzeum 600-lecia, w którym znajdują się między innymi dokumenty królewskie dotyczące powstania Klasztoru, stół Matki Bożej z Nazaretu, suknie Matki Bożej, a także wota byłego prezydenta Lecha Wałęsy.

Kolejnym miejscem, które odwiedziliśmy była Bazylika i Sala Rycerska z obrazami mówiącymi o historii Częstochowy z ekspozycją zdjęć z podróży po świecie Papieża Jana Pawła II oraz z ogromną ilością sztandarów ofiarowanych jako wota dla Matki Bożej.

Po obiedzie i zakupie pamiątek poszliśmy do Bazyliki pożegnać Matkę Bożą – po krótkiej modlitwie i zaśpiewaniu pieśni „Maryjo, ja Twe dziecko”, zostały poświęcone zakupione dewocjonaalia i różańce dla dzieci. Następnie ks. proboszcz rozdał dzieciom różańce i udaliśmy się po wodę do źródła św. Barbary. Rodzice dzieci pierwszokomunijnych zakupili ornat do Kościoła, a dla pań katechetek Katechizmy Kościoła Katolickiego.

Po godzinie 14.00 wyruszyliśmy w drogę powrotną do Lublina. Podróż upłynęła na modlitwie i śpiewaniu religijnych pieśni. Ponieważ poniedziałek 26 maj – był Dniem Matki – były życzenia i piosenki dedykowane mamom. O godz. 21.00 byliśmy już w domu.

Słoneczna pogoda, miła atmosfera, bogaty program pielgrzymki – wszystkie te elementy złożyły się na to, że zarówno dzieci, jak i opiekunowie byli bardzo zadowoleni i wdzięczni proboszczowi parafii Dąbrowica ks. Zygmuntowi Lipskiemu za zorganizowanie pielgrzymki.

Anna Woś

PARTNERSKI HOŁD ŚW. WOJCIECHOWI

Na długim tegorocznym szlaku papieskiej pielgrzymki do Ojczyzny jako czwarte miasto znalazło się Gniezno. Z tym miastem nierozzerwalnie związane są początki Narodu i Kościoła w Polsce. Chrzest przyjęty przez Mieszka I, pogłębienie życia chrześcijańskiego naszych praojców, zjazd gnieźnieński, jego grób i kult, jaki tu odbiera św. Wojciech – to wydarzenia bardzo znaczące w historii naszej państwowości.

Do Gniezna udała się 13 osobowa pielgrzymka z naszej parafii z ks. proboszczem Zygmuntem Lipskim i nasza zaprzyjaźniona grupa z parafii św. Idy – prababki cesarza Ottona III – z Münster w liczbie 12 osób na czele z ks. proboszczem Ewaldem Spiekerem. Nasze pielgrzymki roz-

poczęły się 2 czerwca z odległych miejscowości z Dąbrowicy i Münster, by wieczorem tego dnia spotkać się w Gnieźnie, mieście św. Wojciecha. Gniezno przywitało nas piękną pogodą i świątecznym oczekiwaniem na dostojnego Gościa. Odnowione i pięknie udekorowane ulice, przystrojone domy portretami papieża i napisy witające Ojca Świętego.

Wspólnie z grupą niemiecką zamieszkaliśmy w ośrodku wypoczynkowym w Reczu k/Gniezna. Po serdecznych powitaniach i kolacji udaliśmy się na spoczynek.

3 czerwca to dzień pobytu Ojca Świętego w Gnieźnie. Pierwsza grupa naszej pielgrzymki udała się na plac przed archikatedrą już o godz. 4.30, by zająć miejsca w sektorze. O godz. 7.00 wszystkie sektory były wypełnione po brzegi.

Rozpoczęło się przygotowanie do Mszy świętej poprzez śpiewy i modlitwy.

Ołtarz znajdował się przed katedrą na słynnym wzgórzu

Lecha. W tle ołtarza umieszczono replikę słynnych drzwi gnieźnińskich ukazujących życie św. Wojciecha. Wymową tego symbolu jest prawda, że „człowiek może prawdziwie doświadczyć wyzwolenia i stać się sobą jedynie na drodze, która jest naśladowaniem Chrystusa”. Po obu stronach ołtarza umieszczono flagi państw, których dzieje wiązały się ze św. Wojciechem. Przed ołtarzem zajęli miejsca prezydenci i dyplomaci tych państw. Około godz. 10.00 pojawił się samochód, którym jechał Ojciec Święty.

Cały tłum witał go entuzjastycznie, ludzie płakali z radości, śpiewali, krzyczeli. Jan Paweł II przejeżdżał dosyć blisko nas. Widzieliśmy Jego twarz poważną i skupioną, zdawał się być pogrążony w modlitwie. Przez chwilę papież modlił się przy grobie św. Wojciecha. Na rozpoczęcie Mszy odśpiewano „Bogurodzicę”.

Głosząc słowo Boże u grobu św. Wojciecha Ojciec Święty zwrócił uwagę na znaczenie, jakie ma obecność 7 prezydentów państw w 10 wieków po historycznym zjeździe gnieźnińskim. Papież zaapelował, by kierujący państwami przestrzegali wartości humanitarnych i kulturowych, które stały się zrębem naszej cywilizacji i szanowali godność ludzką. Podkreślił też, że nie będzie jedności Europy, póki nie będzie ona wspólnotą ducha, a najtrwalszym i najgłębszym fundamentem tej jedności jest chrześcijaństwo. Powtórzył słowa, które słyszeliśmy już wielokrotnie, ale tu w tym historycznym momencie, gdy Kościół obchodził uroczysty jubileusz 1000-letniej śmierci św. Wojciecha zabrzmiały one jakoś silniej i mocno poruszyły serca wielu, a także mocno utkwily w pamięci. Mówił do tłumów, których okiem nie można było ogarnąć, ale także mówił do każdego z nas.

Warto zwrócić uwagę na jeszcze jedną sprawę, która w pozytywny sposób zaskoczyła naszych przyjaciół z Münster i którą tak mocno podkreślali. Był to bardzo duży

udział młodych Polaków w spotkaniu z papieżem, ich zaangażowanie w nabożeństwach i wielki entuzjazm. Po skończonej Mszy świętej papież udzielił błogosławieństwa i odjechał żegnany bardzo serdecznie, pozostawiając w sercach zgromadzonych ewangeliczne ziarno, które obumierając ma wydać duże owoce.

Po południu wraz z przyjaciółmi z Münster zwiedzaliśmy Gniezno ze słynną bazyliką, w której znajduje się grób św. Wojciecha. Mieliśmy też jeszcze raz okazję pożegnać Ojca Świętego na lotnisku, gdy odlatywał do Poznania. Warto zaznaczyć, że 18 lat temu w dniu 3 czerwca Ojciec Święty był po raz pierwszy w Gnieźnie.

Następny dzień naszej pielgrzymki spędziliśmy w Poznaniu zwiedzając bardzo starą katedrę, stare i nowe miasto. Modliliśmy się też przy słynnym pomniku ofiar czerwca 1956 roku. Zarówno my Polacy, jak i nasi goście niemieccy doznaliśmy niezapomnianych wrażeń, które krótko można wyrazić w jednym zdaniu: cała historia Polski to historia chrześcijaństwa w Polsce. Każda pamiątka przeszłości, każdy zabytek uczy, że Polska nie może być Polską bez wiary w Boga, bez chrześcijaństwa. Czas pielgrzymki był owocnym umocnieniem partnerstwa między zaprzyjaźnionymi parafiami. Mogliśmy się lepiej poznać, zrozumieć, a długie wieczory przy ognisku, wspólna modlitwa, mimo bariery językowej zaowocują nowymi pomysłami współpracy.

Anna Jakubczyk

1 września – nowy rok szkolny 1997/98 W nowy rok szkolny – idź z PANEM BOGIEM

By ci ułatwić tą wędrówkę przyjdź do Spowiedzi świętej. Spowiedź dla młodzieży szkół ponadpodstawowych oraz klasy VIII i VII – SOBOTA 30 VIII godz. 16.00

dla dzieci ze szkoły Płuszwowice

1 IX PONIEDZIAŁEK godz. 7.00

dla dzieci z innych szkół

1 IX PONIEDZIAŁEK godz. 16.00

Msza święta na początek roku szkolnego 1997/98

PONIEDZIAŁEK 1 IX godz. 8.00 i 18.00

OJCZE i MATKO, przyprowadź swojego pierwszaka na poświęcenie tornistra i przyborów szkolnych.

Zaproszenie

*„Tyś zajaśniała nad Wąwolnicą
W lesie kębelskim, czysta Dziewico.
Obdarz nas, Pani, Twą łaskawością,
A złącz zbawienią wszystkich miłością”*

Nasza piesza pielgrzymka do Wąwolnicy z Dąbrowicy wyrusza w sobotę 6 września po Mszy świętej o godz. 7.30. Zbiórka przy kościele.

Do udziału w pielgrzymce jako wotum wdzięczności zapraszamy młodzież, która ukończyła w tym roku szkolnym kl. VIII, szkołę zawodową, średnią czy wyższą. Zapraszamy też wszystkich chętnych.

Prosimy o zachowanie ducha modlitwy w czasie pielgrzymki. Zapraszając koleżanki i kolegów z innych parafii otoczmy ich życzliwością i troską o godne zachowanie się.

ZAPROSZENIE

„Maryjo, ja Twe dziecię, o podaj mi swą dłoń”

8 września wypada doroczny odpust ku czci Narodzenia NMP (Matki Bożej Siewnej)

Msze święte odpustowe

Godz. 8.00

Godz. 12.00 uroczysta suma

Godz. 18.00

Czcząc Matkę Bożą Patronkę naszej parafii umieć znaleźć czas, aby oddać Jej należną cześć. Pamiętaj, aby uzyskać odpust należy być w stanie łaski uświęcającej tzn. wcześniej odbyć spowiedź i przyjąć Komunię świętą oraz pomodlić się na intencję Ojca Świętego, odmawiając *Ojcze nasz, Zdrowaś Maryjo i Wierzę w Boga.*

Prosimy też o udział w procesji.

Zaproszenie

Tydzień Miłosierdzia Chrześcijańskiego

6-11 października br.

W tym tygodniu pamiętamy o naszych chorych poprzez modlitwę różańcową, odwiedzamy ich i staramy się okazać pomoc tak duchową, jak materialną.

SOBOTA 11 X –

to dzień modlitw w intencji naszych chorych

Godz. 10.00 – spowiedź chorych

Godz. 11.00 – Msza święta w intencji chorych i starszych

Po Mszy świętej będzie nabożeństwo różańcowe i spotkanie w sali parafialnej przy herbacie.

Zwracam się z prośbą do rodziny i sąsiadów o umożliwienie przyjazdu chorym do kościoła. Gdyby były konieczne wizyty domowe proszę o wcześniejsze uzgodnienie z księdzem proboszczem.

Z ŻYCIA NASZEJ PARAFII

- ❑ 26 I – w tym dniu odbył się opłatek ministrancki zorganizowany przez diakona Grzegorza Kiciaka.
- ❑ 5 II – ks. proboszcz wraz z grupą ministrantów udał się do lasu do Dębówki. Po wesołej zabawie na śniegu odbyło się ognisko i pieczenie tradycyjnych kielbasek.
- ❑ 11 II – Międzynarodowy Dzień Chorego. Ks. proboszcz odwiedził 70 osób starszych i chorych oraz odprawił uroczystą Mszę świętą w intencji chorych.
- ❑ 22 II – Po całonocnej silnej burzy został zerwany krzyż z kościoła parafialnego.
- ❑ 23 II – dzień skupienia dla rodziców dzieci pierwszokomunijnych.
- ❑ 2 III – dr Sądecki z ZchN po każdej Mszy świętej mówił o sytuacji politycznej, międzynarodowej i wyborczej w naszym kraju.
- ❑ W dniach 4-6 III odbyły się wywiadówki z religii.
- ❑ W dniach 13-16 III odbyły się rekolekcje wielkopostne z udziałem cudownej figury Matki Bożej Kębelskiej.
- ❑ 14 III – skradziono 4 rury spustowe z kościoła.
- ❑ 16 III – ks. proboszcz spotkał złodzieja przy kradzieży rury spustowej i po 4 kilometrowym pościgu oddał w ręce policji.
- ❑ 7 IV – w przeniesioną uroczystość Zwiastowania NMP 19 kobiet złożyło duchową adopcję dzieci poczętych.
- ❑ 20-27 IV odbył się Tydzień modlitw o powołanie kapłańskie i zakonne.
- ❑ 20 IV odbyło się zebranie przygotowawcze do I Komunii świętej.
- ❑ 30 IV – 5 V – przebywała delegacja naszej parafii w Münster.
- ❑ 8 V – święto kwitnących sadów.
- ❑ 18 V – odbyła się I Komunia święta. Do Komunii przystąpiło 34 dzieci.
- ❑ 19 V – ks. Grzegorz Kiciak odprawił Mszę świętą prymicyjną.
- ❑ 25 V – odbyła się pielgrzymka dzieci pierwszokomunijnych do Częstochowy.
- ❑ 29 V – uroczystość Bożego Ciała. W uroczystości uczestniczyło 6 kapłanów i diakon.
- ❑ 31 V odbyła się pielgrzymka dzieci klasy III w rocznicę I Komunii świętej.
- ❑ 31 V – ostatni dzień maja, w którym dziękujemy za nabożeństwa majowe i oddajemy hołd dzieciom z racji Międzynarodowego Dnia Dziecka.
- ❑ 2-5 VI – przebywały delegacje z parafii św. Idy z Münster i Narodzenia NMP w Dąbrowicy na pielgrzymce z racji 1000-lecia śmierci św. Wojciecha w Gnieźnie.
- ❑ 5 VI – to Oktawa Bożego Ciała i błogosławieństwo małych dzieci.

- ☐ 15 VI – została odprawiona uroczysta Msza święta na zakończenie VIII klasy.
- ☐ 20 VI – odbyło się uroczyste zakończenie roku szkolnego o godz. 8.00 i 18.00. Wcześniej była zorganizowana spowiedź.
- ☐ 11 V – 22 VI – odbyło się poświęcenie pól.
- ☐ 29 VI – odbył się uroczysty ingres Ks. Arcybiskupa Józefa Życińskiego.
- ☐ 6 VII – pielgrzymka dziękczynna klasy VIII do Częstochowy za ukończenie szkoły podstawowej.

ECHO DĄBROWICY. Pismo parafii Narodzenia NMP w Dąbrowicy.
Redaguje zespół: Cezary Taracha, Jolanta Golas, s. Grażyna FMM, ks. Zygmunt Lipski. Adres: Kancelaria Parafialna, Dąbrowica 132, 21-008 Tomaszowice, tel. 108-93. Nakł. 500 egz.
Skład i druk: WOF Niepokalanów, 96-515 Teresin.
